

N:o 188.

Af herr O. Erickson i Bjersby, om skrifvelse till Kongl. Maj:t angående rätt för delegare i socken- eller distriktsmagasin att besluta om användande eller upplösning af magasinens fonder.

Efter det vid 1886 års riksdag herr C. J. Peterson i motion, n:o 114, föreslagit, »att Riksdagen måtte i skrifvelse till Kongl. Maj:t anhålla, att lagstadgande, med upphäfvande af deremot stridande föreskrifter, måtte utfärdas, hvarigenom frihet lemnades delegare i sockne- eller distriktsmagasin att, der sådant ej af befintliga vilkor vid enskilda donationer förhindrades, efter eget godtfinnande besluta om dess användande eller upplösning» — hvilken motion af Kammaren med knapp majoritet afslogs — har samme motionär i år, uti motion n:o 71, hemställt, att Riksdagen ville i skrifvelse till Kongl. Maj:t anhålla, »att lagstadgande måtte utfärdas, hvarigenom rätt lemnas delegare i socken- eller distriktsmagasin att efter godtfinnande besluta om användandet af den årliga afkastningen af desamma samt det belopp, som uppkommit genom sådan afkastnings läggande till den ursprungligen bildade fonden, der sådant ej genom föreskrifter vid enskilda donationer förhindras».

Sistnämnda motion, i hvilken motionärens vid 1886 års riksdag i ämnet framställda förslag betydligt inskränkts, hänvisades till Kammarens tredje tillfälliga utskott, hvilket, i utlåtande n:o 6, hemställt, att Riksdagen ville i skrifvelse till Kongl. Maj:t anhålla, att Kongl. Maj:t täcktes meddela föreskrift derom, att delegare i socken- eller distriktsmagasin måtte ega rätt att efter godtfinnande besluta om användandet af den årliga afkast-

ningen af dylika magasin, der sådant ej genom föreskrifter vid enskilda donationer förhindras.

Detta utskottets förslag, hvaråt gifvits än mindre omfattning än motionärens i år afgifna motion, och hvilket tydligen ej innehåller annat än hvarom stadgande redan finnes, har af Kammaren återremitterats till utskottet i syfte att från utskottet erhålla ett förslag till beslut hufvudsakligen i öfverensstämmelse med motionen.

På sätt jag redan under öfverläggningen i ämnet vid förra årets riksdag anförde, har redan genom kongl. kungörelsen den 4 december 1863 äfven det mål vunnits, hvilket motionärens i år afgifna förslag afser, åtminstone för så vidt förut befintlig spanmål förvandlats i penningar, till hvilken förvandling nämnda kongl. kungörelse gifver delegarne rätt, med vilkor blott att det dervid erhållna *kapitalet* bibehålles under behörig kontroll. Afkastningen deraf må af delegarne användas efter godtfinnande. Då emellertid jag delar den åsigt, som uttalades af herr Peterson i hans vid nästlidet års riksdag aflåtna motion, samt frågans beskaffenhet är sådan, att densamma väl kan utan någon som helst olägenhet på en gång erhålla sin fullständiga lösning, tillåter jag mig, under åberopande af skälen för sistnämnda motion och mitt i fjor afgifna yttrande i ämnet, nu återupptaga hans ofvan först omförmälda yrkande samt föreslår därför vördsamt,

att Riksdagen i skrifvelse till Kongl. Maj:t anhåller, att lagstadgande, med upphäfvande af deremot stridande föreskrifter, måtte utfärdas, hvarigenom frihet lemnas delegare i socken- eller distriktsmagasin att, der sådant ej af befintliga vilkor vid enskilda donationer förhindras, efter eget godtfinnande besluta om dess användande eller upplösning.

Stockholm den 26 februari 1887.

Oskar Erickson.